Dosarul nr.2-12523/2024
2-24105469-12-2-19092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 februarie 2026 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Andrei Ojoga
Grefier Lusine Sarchisean

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ Microîmprumut împotriva Larisei Gonța, Victor Stratulat și Angela Burdujel privind încasarea în mod solidar a datoriei și cheltuielilor de judecată, *și*

cererea reconvențională depusă de Larisa Gonța împotriva AEÎ Microîmprumut, intervenienți accesorii Victor Stratulat și Angela Burdujel privind declararea nulității clauzelor abuzive,

c o n s t a t ă:

La 17 septembrie 2024, prin intermediul factorului poștal terestru, AEÎ Microîmprumut a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Gonța, Victor Stratulat și Angela Burdujel, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei și cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 19 septembrie 2024, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea din 23 septembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2024 s-a dispus: Se admite parțial cererea formulată de partea reclamantă privind asigurarea acțiunii civile inițiate la cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ Microîmprumut împotriva Larisei Gonța, Victor Stratulat și Angela Burdujel privind încasarea în mod solidar a datoriei și cheltuielilor de judecată. Se aplică sechestru pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și se aplică interdicția de înstrăinare a bunurilor ce aparțin Larisei Gonța (*IDNP* *****); Victor Stratulat (*IDNP* *****) și Angela Burdujel (*IDNP* *****), în limita sumei de 279 211,13 lei (*două sute șaptezeci și nouă mii două sute unsprezece lei, treisprezece bani*). În rest, cererea privind asigurarea acțiunii se respinge ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2025 s-a decis: Se admite recursul declarat de către avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela. Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024, în partea aplicării sechestrului pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin lui Burdujel Angela, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AEI Microîmprumut împotriva lui Gonța Larisa, Stratulat Victor și Burdujel Angela cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii contractuale, a dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin care: Se respinge cererea depusă de AEI Microîmprumut cu privire la aplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii în privința lui Angela Burdujel (IDNP *****). În rest, se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 23 septembrie 2024.

Prin încheierea protocolară din 11 februarie 2026, s-a admis spre examinare cererea reconvențională depusă de reprezentatul Larisei Gonța. Aici, se impune necesitatea de a evidenția faptul că la 23 octombrie 2025, cererea reconvențională a fost adusă la cunoștința reprezentantului AEI Microîmprumut.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante pe acțiunea inițială depusă de AEÎ Microîmprumut

Partea reclamantă solicită încasarea în mod solidar de la pârât și copârâți în folosul reclamantului a datoriei în mărime de 279211,13 lei dintre care împrumut – 249125,26 lei; dobânda contractuală – 28287,76 lei; dobânda de întârziere – 1798,11 lei; încasarea în mod solidar de la pârât și copârâți a onorariului avocatului în mărime de 7000 lei și încasarea în mod solidar de la pârât și copârâți în folosul reclamantului a cheltuielilor de judecată.

La data de 08 februarie 2022, între AEÎ Microîmprumut și Gonța Larisa a fost încheiat Contractul de împrumut nr.*****.

În temeiul acestui contract, la data de 08 februarie 2022, Gonța Larisa a primit un împrumut sub formă de mijloace bănești, în sumă de 200000 lei (pct.1.1.), cu o dobândă de 24% anual (pct.2.1.), cu scadența finală la 22 februarie 2027.

În acest sens fiind semnată dispoziția de plată nr.79 din 08 februarie 2022.

În temeiul contractelor de fidejusiune nr.***** din 08 februarie 2022, rambursarea împrumutului, plata dobânzilor, penalităților și a altor cheltuieli aferente... este garantată în mod solidar de către fidejusorii Stratulat Victor și Burdujel Angela.

În perioada de până la depunerea cererii privind încasarea datoriei, Gonța Larisa, a înregistrat în repetate rânduri datorii nerespectând graficul de rambursare prevăzut în contractul de împrumut(pct.2.7), despre acest fapt pârâtul și copârâții au fost înștiințați prin telefon și scrisori, însă fără rezultat.

AEÎ Microîmprumut în repetate rânduri la data de 07 martie 2024 și 29 aprilie 2024, a somat pârâtul și copârâții despre necesitatea executării anticipate a obligațiilor contractuale în cel mai scurt termen, acordând pârâtului și copârâților un termen de 10 zile, pentru a achita datoria.

Constată că conform extraselor de pe site-ul oficial al Poștei Moldovei privind trimiterile poștale că pârâtul și copârâții nu au recepționat nici una din reclamații, deoarece este menționat destinatarul nu este disponibil - livrarea nereușită.

În scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamantul a preîntâmpinat pârâtul și copârâții despre existența și mărimea datoriilor, despre obligația de a restitui suma împrumutului și de a plăti dobânzile de întârziere, penalitățile aferente, respective și cheltuielile legate de asistența juridică, precum și despre intenția reclamantului de a acționa în judecată, în cazul în care nu vor efectua plățile conform contractului.

Astfel până la momentul înaintării prezentei cereri în instanța de judecată pentru a soluționa litigiul între părți, a fost imposibil de a-l soluționa pe cale amiabilă (extrajudiciară), pârâtul și copârâții nu au întreprins nici o măsură în vederea aplanării litigiului în cauză.

Argumentele părții pârâte pe acțiunea inițială – Larisa Gonța – referința depusă la 16 octombrie 2025 (f.d.161-162).

Cu acțiunea înaintată parțial nu este de acord, din considerentele ce urmează a fi expuse infra.

Cu privire la pretențiile privind încasarea sumelor calculate drept dobândă contractuală și dobânda de întârziere. Învederează că contractul de împrumut în speță conține clauze abuzive și anume, clauzele inserate la pct.2.1. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 24,00% anual, pct.2.3. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei, ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat și pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi.

În acest sens s-a înaintat acțiunea reconvențională.

Prin urmare, odată cu admiterea acțiunii reconvenționale și declararea nulității absolute a clauzelor menționate, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretenției privind încasarea dobânzii și dobânzii de întârziere, iar plățile efectuate în contul dobânzii contractuale, comisionului de analiză și evaluare a împrumutului și dobânzii de întârziere urmează a fi considerate ca plăți efectuate în contul stingerii corpului împrumutului.

Cu privire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică.

În conformitate cu art.90 lit.i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În acord cu art.96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit art.5 alin.(1) al Legii nr.1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată și reprezentată de acesta în materie juridică.

În acest sens reține că, cheltuielile pentru asistența juridică pentru a fi încasate de către instanța de judecată, din contul părții care a pierdut procesul în beneficiul părții care a obținut câștig de cauză, acestea trebuie raportate la o serie de criterii, și anume: criteriul necesității, caracterul de realmente suportate și criteriul de rezonabilitate în raport cu cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitate de a fi compensate.

Astfel, în vederea determinării cuantumului compensației acordate, pentru a face o apreciere corectă, este necesar a se ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că, partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

În consecință, ținând cont de criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, consideră că suma de 7000 lei, solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, este una considerabilă în raport cu complexitatea pricinii civile în cauză și astfel, considerăm necesară și solicităm diminuarea acesteia la suma de 500 lei.

În rest, capătul de acțiune cu privire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art.94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate proporțional părții admise din pretenții.

Argumentele părții reclamante Larisa Gonța pe acțiunea reconvențională depusă la 16 octombrie 2025 (f.d.163-168).

Solicită a constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută a pct.2.1. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 24,00% anual, pct.2.3. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei, ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat și pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi, din contractul de împrumut nr.***** din 08 februarie 2022.

Între Gonța Larisa (reclamant) și AEÎ Microîmprumut (pârât) a fost încheiat contractul de împrumut nr.***** din 08 februarie 2022.

Conform contractului reclamantul reconvențional urma să restituie împrumutul acordat în mărime de 300000 lei, să achite o dobândă în mărime de 24,00% anual și să achite comisionul de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei, ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat.

Totodată, contractul prevede obligația de plată a dobânzii de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai puțin de 20 lei pe zi.

Întru garantarea obligațiilor asumate de către Gonța Larisa au fost încheiate contracte de fidejusiune cu Stratulat Victor și Burdujel Angela, prin care fidejusorii s-au obligat față de AEÎ Microîmprumut să execute integral obligațiile debitorului.

Dat fiind faptul că reclamantul a admis întârzieri la restituirea împrumutului, pârâtul reconvențional a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Reclamantul reconvențional parțial nu este de acord cu acțiunea înaintată de către AEÎ Microîmprumut, prin urmare înaintează prezenta acțiune or, admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenții înaintate prin acțiunea inițială.

Relația dintre părți.

Conform art.3 din Codul civil, alin.(1), are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. [...] Alin.(2), are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

Prin urmare, în această cauză sunt în prezența unui raport juridic încheiat între un consumator și un profesionist or, calitatea acestora se încadrează în definițiile pre-citate.

Cu privire la clauzele abuzive a căror nulitate se solicită.

Potrivit contractului de împrumut în speță, obligațiile de plată a dobânzii, rezultă din pct.2.1. și pct.2.7., a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului rezultă din pct.2.3. și pct.2.7. și a dobânzii de întârziere, rezultă din pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b).

În conformitate cu art.1 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 este clauză abuzivă - clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, creează, contrar cerințelor bunei-credințe, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților ce apar din contract.

În acord cu art.1069 alin.(1) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

Alin.(2), dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.

Alin.(3), dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.

Alin.(4), în contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual;

Alin.(6), clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Conform art.1072 alin.(1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Potrivit art.1077 alin.(1) pct.3) din Codul civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect - obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Art.1079 din Codul civil prevede că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin.(1) pct. l)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Conform art.3 din Directiva nr.93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

Totodată, art.6 § 1 din Directiva Nr.93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, reglementează că, statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, în conformitate cu legislația internă, nu creează obligații pentru consumator.

În această ordine de idei învederează, că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii, comisionului de analiză și evaluare a împrumutului și a dobânzii de întârziere nu au fost negociate, AEÎ Microîmprumut folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar reclamantul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul.

Or, după cum reiese din materialele pricinii civile, AEÎ Microîmprumut nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că reclamantul a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost

negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisionului, dobânzii de întârziere, etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

În plus, învederează că potrivit art.16 lit.b[1]) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 [în vigoare 08 februarie 2022], consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a lua cunoștință, în prealabil, de textul contractului pe care intenționează să îl încheie.

În această ordine de idei, relevă că pârâtul AEÎ Microîmprumut nu a furnizat consumatorului Gonța Larisa informații precontractuale și nu a transmis ultimei cu suficient timp înainte contractul pentru a lua cunoștință, în prealabil, de textul acestuia, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului or, la materialele pricinii civile careva înscrisuri ce ar combate aceste alegații nu sunt anexate.

Aici relevă, că Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cazul (C-472/23 Lexitor sp. z o.o. vs A. B. S.A., decizia din 13 februarie 2025) a concluzionat că în cazul încălcării obligației de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, banca poate fi privată de dreptul la dobânzi și la costuri.

În considerarea celor ce preced, reține că contractul de împrumut în speță a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost preformulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Gonța Larisa a negociat numai valoarea și obiectul actului juridic, însă nu și condițiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abține de la semnarea acestuia.

Aici, remarcă că în speță nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de împrumut doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părțile nu se află pe poziții de egalitate, nici în ce privește cunoștințele de specialitate, nici în ce privește puterea de negociere, pârâtul AEÎ Microîmprumut fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de împrumuturi/credite, iar reclamantul Gonța Larisa fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze, în cunoștință de cauză, contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

În aceiași ordine de idei, relevă că consimțământul consumatorului Gonța Larisa la încheierea contractului de împrumut a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară or, avea nevoie urgent de bani, stare de care profesionistul AEÎ Microîmprumut a profitat și i-a impus obligații excesive, aflându-se într-o poziție defavorabilă.

În context, remarcă că negocierea directă cu consumatorul Gonța Larisa nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea studierii și modificării clauzelor contractuale.

În concluzie, conchide că reclamantul nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, pe cale de consecință, consideră că clauzele prevăzute la pct.2.1. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a dobânzi în mărime de 24,00% anual, pct.2.3. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei, ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat și pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzi de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi, din contractul de împrumut nr.***** din 08 februarie 2022, sunt abuzive.

Suplimentar cu privire la dobânda contractuală.

Potrivit art.1244 alin.(1) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului), în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate

depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzi. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Națională a Moldovei, în baza cotațiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor bănești în lei moldovenești la alte bănci, pe termen de 12 luni. Alin.(2) al aceluiași articol stipulează, că interdicția prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociațiile de economii și împrumut, organizațiile de creditare nebancară, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Cu toate acestea, potrivit Recomandării nr.13a CSJ privind relația rezonabilă dintre dobânzile practicate pe piața financiară nonbancară și rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, pentru participanții la piața non-bancară este rezonabilă rata dobânzi calculată conform sumei următoarelor componente: 1.costul creditorului atragerii mijloacelor financiare (pentru calculare se folosește rata de referință interbancară (CHIBOR) la data acordării împrumutului; 2.profitul creditorului de aproximativ jumătate din costul indicat la componenta nr.1; 3.cheltuielile suportate de creditor și costurile aferente menținerii rezervei instituționale, de aproximativ 4-5%.

În lumina celor de mai sus învederează, că rata de referință CHIBOR înregistrată la data acordării creditului, publicată de BNM, constituia 11,20%.

Prin urmare, la data de 08 februarie 2022, o dobândă rezonabilă ar fi de 21,80% anual (11,20% + (11,20:2) + 5%).

În concluzie, constată că dobânda contractuală în speță în mărime de 24% anual, este excesiv de mare și dezavantajează reclamantul contrar bunei-credințe.

Suplimentar cu privire la comisionul pentru analiza și evaluarea împrumutului.

Conform art.1765 din Codul civil, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Potrivit art.1071 alin.(1) Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură.

Alin.(2) al aceluiași articol, statuează că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Curtea Supremă de Justiție, prin Recomandarea nr.95 din 16 decembrie 2016 explică: creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestație și care să justifice perceperea acestui comision/taxe, în plus, redactarea acestor clauze să nu fie lipsită de claritate. Cuprinsul contractului urmează să conțină precizări, cu privire la fundamentul perceperii acestui comision/taxe ori destinației acestuia, să conțină în mod transparent motivele care justifică remunerația corespunzătoare acestui comision/taxe, în condițiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestație reală, pentru a obține comisionul menționat.

În lipsa acestor precizări, clauza privind comisionul/taxa va fi considerată abuzivă [...].

În același sens sunt relevante dispozițiile art.16 lit.b) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003, potrivit cărora consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor.

În același timp, art.8 alin.(3) din Legea asociațiilor de economii și împrumut nr.139 din 26 iunie 2007 prevede că, toate operațiunile de acordare a împrumuturilor și de acceptare a depunerilor de economii vor fi documentate prin contracte corespunzătoare semnate de părți, ce vor reflecta clar sumele, termenele, ratele dobânzilor și alte condiții necesare, în conformitate cu prevederile legislației și cu politicile respective ale asociației.

Astfel, pentru a pretinde plata comisionului pentru analiza și evaluarea împrumutului creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului în discuție să conțină motivele încasării acestui comision și serviciile prestate contra acesta.

În cuprinsul contractului de împrumut în speță, nu se regăsesc careva precizări, cu privire la fundamentul perceperii comisionului pentru analiza și evaluarea împrumutului ori destinației acestuia, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remunerația corespunzătoare acestui comision și nu este indicat care este contraprestația reală din partea creditorului pentru a obține comisionul menționat or, nu întrunește cerințele de transparență (este o clauză neclară).

De asemenea, odată ce creditorul pretinde că prestează careva servicii contra comisionului pentru analiza și evaluarea împrumutului, acesta urmează să demonstreze acest fapt prin prezentare probelor în acest sens.

Prin urmare, debitorul nu beneficiază de vreun serviciu și nici nu primește vreo contraprestație în schimbul comisionului achitat, iar pe cale de consecință, este abuziv.

Suplimentar cu privire la dobânda de întârziere.

Reiterează, că conform contractului de împrumut în speță, obligațiile de plată a dobânzi de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi, rezultă din pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b) din contract.

Aici, remarcă că suma de 33,00% anual din valoarea totală a împrumutului, constituie 271,2 lei pe zi.

Potrivit art.1077 alin.(1) pct.6) din Codul civil, sunt abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Totodată, potrivit pct.1 lit.e) din anexa la Directiva 93/13/CEE, sunt considerate abuzive clauzele contractuale care prevăd solicitarea de la orice consumator care nu și-a îndeplinit obligația să plătească o sumă disproporționat de mare drept compensație.

În lumina celor de mai sus învederează că, aceste clauze sunt abuzive, având în vedere că impun consumatorului limite minime de achitare a penalității de întârziere în funcție de mărimea sumei datorate, mai mult acestea favorizează profesionistul, permițându-i de a solicita de la consumator, care nu și-a îndeplinit obligația, o compensație disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorare a obligațiilor contractuale or, penalitatea de întârziere se calculează conform art.947 Codul civil.

În același context, învederează că prin Legea nr.93 din 07 aprilie 2022 pentru modificarea unor acte normative au fost operate modificări în Legea asociațiilor de economii și împrumut nr.139/2007, care au intrat în vigoare la 29 mai 2022.

În conformitate cu prevederile art.V. - (1) din Legea nr.93/2022, prevederile art.I punctul 3, ale art.II punctul 1 și ale art.IV punctul 3 care țin de aplicarea limitei la rata dobânzii și a celorlalte plăți aferente se vor aplica situațiilor juridice în curs de realizare. [...]

Potrivit art.10 lit.h) din Legea asociațiilor de economii și împrumut nr.139 din 26 iunie 2007 [în redacția Legii nr.93/2022, în vigoare 29 mai 2022], asociația nu este în drept să aplice rata dobânzii de împrumut anuală specificată în contractul de împrumut dacă aceasta depășește

50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de împrumut depășesc 0,04% din valoarea totală a împrumutului, în cazul împrumutului acordat membrului debitor persoană fizică care intenționează să beneficieze sau beneficiază de serviciile asociației de economii și împrumut pentru necesități nelegate de activitatea de antreprenor sau de cea profesională.

Astfel, printr-un simplu calcul matematic constatăm că mărimea dobânzi de întârzie de 38,00% anual, ceia ce constituie 0,0904% pe zi (33,00%:365 zile) excedă considerabil în detrimentul consumatorului limita prevăzută de art.10 lit.h) din Legea asociațiilor de economii și împrumut și provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, iar pe cale de consecință, este abuzivă.

Mai mult, constată o discrepanță majoră între drepturile și obligațiile părților, nefiind îndeplinită cerința de proporționalitate, consumatorului revenindu-i o mulțime de obligații la achitarea de penalități, dobânzi și multe alte costuri, iar profesionistului nu.

În continuarea raționamentelor care precedă, învederează că, potrivit art.328 alin.(1) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces. Alin. (2), nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părțile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

Complimentar, art.329 alin.(1) din Codul civil stabilește, că în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului.

Art.332 alin.(1) din Codul civil prevede că, dispozițiile legale privind nulitatea actului juridic se aplică în mod corespunzător când doar una sau mai multe clauze ale sale sînt supuse nulității.

Conform art.1076 alin.(1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

Alin.(3) al aceluiași articol statuează că, în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

În consecință, raportând argumentele faptice și juridice prezentate mai sus, la prevederile legale citate supra, conchide că urmează a fi declarată nulitatea absolută de protecție a pct.2.1. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 24,00% anual, pct.2.3. și pct.2.6. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei, ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat și pct.2.8. și 7.2. lit.a) și b) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzi de întârziere în mărime de 33,00% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi, din Contractul de împrumut nr.***** din 08 februarie 2022 or, nulitatea de protecție invocată avantajează consumatorul Gonța Larisa.

Cu privire la taxa de stat și taxa de timbru.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod de procedură civilă, și a prevederilor art.5 și Anexa nr.2 pct.1.1.8 din Legea taxei de stat reclamantul este scutit de plata taxei de stat pentru examinarea prezentei cereri așa cum are calitatea de consumator în raporturile juridice existente cu pârâtul, iar prezenta acțiune este înaintată în scopul protecției drepturilor consumatorului.

De rând cu aceasta, atrage atenția că, prin prisma prevederilor art.84 alin.(1) Cod de procedură civilă și art.2 alin.(1) din Legea taxei de stat, taxa de timbru se percepe o singură dată pentru intentarea unui proces judiciar civil.

Normele pre-citate fiind supuse unei interpretări literare, prin aplicarea regulii de interpretare gramaticală, față de sensul adjectivului participial folosit de legislator pentru a

delimita sfera de aplicare a taxei de timbru, observă că intentarea unui proces judiciar civil înseamnă inițiat, pornit, declanșat, nicidecum continuat.

Mai mult, prin aplicarea regulii de interpretare logică, însăși din formularea textului legal, „...se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces..." reține că perceperea taxei de timbru nu poate fi extinsă la alte situații decât cele avute în vedere de legislator, chiar dacă sunt aparent similare.

Astfel, taxa de timbru nu se impune pentru cererile reconvenționale or, la depunerea cererii reconvenționale deja avem intentat un proces judiciar civil.

Poziția participanților expusă în cadrul examinării cauzei

În ședința de judecată reprezentantul părții reclamante/pârâte - AEÎ Microîmprumut nu s-a prezentat, fiind solicitată examinarea cauzei în lipsa reprezentantului acestuia (f.d.128, 129, 144, 145).

În ședința de judecată, partea pârâtă/reclamantă - Larisa Gonța nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, fiind citată conform procedurii, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.153).

Pârâtul/intervenientul accesoriu - Victor Stratulat nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, fiind anexat la materialele cauzei avizul de recepție a citației (f.d.138).

Pârâta/intervenientul accesoriu – Angela Burdujel nu s-a prezentat, fiind citată legal despre data, ora și locul examinării cauzei, reprezentantul acesteia a depus cerere de examinare în lipsă (f.d.126, 127).

Astfel, instanța de judecată a considerat posibil de a examina cauza în lipsa părților procesului și/sau reprezentanților acestora.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța de judecată reține următoarele considerente.

Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*.

Iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*.

Din înscrisurile administrate se constată că la 08 februarie 2022 între AEÎ Microîmprumut, în calitate de împrumutător, și Larisa Gonța, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut nr.*****, prin care asociația a acordat împrumutatului o linie de împrumut în mărime de 300000 lei, pe un termen de 60 luni, cu destinația indicată în actele contractuale și în cererea de împrumut, obligația principală urmând a fi executată conform graficului anexat contractului. Contractul este semnat de către împrumutat, iar din conținutul acestuia rezultă că părțile au stabilit dobânda contractuală anuală, modul de calcul al plăților aferente, scadențele lunare și consecințele neexecutării obligațiilor de plată.

Raportul obligațional este confirmat nu doar prin contractul de împrumut, ci și prin cererea de împrumut, fișa personală a membrului asociației, dispoziția de plată, extrasele de cont aferente împrumutului, graficul de rambursare și certificatul de creanță emis de creditor. Aceste înscrisuri, apreciate în ansamblu, confirmă că Larisa Gonța a solicitat și a beneficiat efectiv de mijloace bănești în cadrul liniei de împrumut acordate de AEÎ Microîmprumut, iar ulterior a efectuat plăți parțiale, fără a executa integral obligațiile asumate prin contract.

Potrivit certificatului de creanță generat la 09 septembrie 2024, datoria debitorului Larisa Gonța față de AEÎ Microîmprumut, aferentă contractului nr.***** din 08 februarie 2022, constituie suma totală de 279211,13 lei, formată din împrumut restant în mărime de 249125,26 lei, dobândă contractuală în mărime de 28287,76 lei și dobândă de întârziere în mărime de 1798,11 lei. Instanța reține că aceste sume sunt corelate cu înscrisurile contabile anexate la materialele cauzei, cu extrasul privind operațiunile efectuate pe contul împrumutului și cu plățile parțiale reflectate în evidența creditorului, iar părțile pârâte pe acțiunea inițială nu au prezentat un calcul alternativ complet, verificabil și susținut probator, apt să combată întinderea creanței pretinse.

În conformitate cu art.774 alin.(1) Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.

Potrivit art.775 Cod civil, *(1) debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1)*.

Conform art.776 Cod civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.

În conformitate cu art.1242 alin.(1) Cod civil, *prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date*.

În corespundere cu art.1247 alin.(1) Cod civil, *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului*.

Raportând normele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța constată că obligația de restituire a împrumutului s-a născut în baza contractului semnat de părți, iar neexecutarea

integrală a obligațiilor de plată rezultă din înscrisurile contabile prezentate de creditor. Întrucât debitorul nu a probat stingerea obligației prin plată, compensație, remitere de datorie sau printr-un alt mod prevăzut de lege, instanța reține că pretenția privind încasarea împrumutului restant este întemeiată.

Cu referire la dobânda contractuală, instanța reține că aceasta a fost prevăzută expres în contract, într-o clauză distinctă, indicându-se rata anuală și modul de calcul. Dobânda constituie remunerația convenită pentru folosirea capitalului acordat cu titlu de împrumut, iar în condițiile în care pârâta a beneficiat de suma împrumutată și nu a demonstrat stingerea obligației de plată, solicitarea de încasare a dobânzii contractuale în mărime de 28287,76 lei este justificată prin clauzele contractuale și prin calculul anexat la dosar.

În privința dobânzii de întârziere, instanța constată că aceasta a fost convenită pentru ipoteza neexecutării la termen a obligațiilor de plată, având funcția de a acoperi consecințele întârzierii și de a disciplina executarea obligației pecuniare. Suma solicitată cu acest titlu, de 1798,11 lei, este determinată în raport cu restanțele constatate și nu rezultă a fi disproporționată față de valoarea creanței principale, cu atât mai mult cu cât debitorul nu a prezentat un calcul propriu care să demonstreze caracterul eronat sau excesiv al acesteia.

Instanța mai constată că, la 08 februarie 2022, în vederea garantării executării obligațiilor asumate de Larisa Gonța prin contractul de împrumut nr.*****, au fost încheiate contractele de fidejusiune nr.***** cu Victor Stratulat și Angela Burdujel. Din conținutul acestor contracte rezultă că fidejusorii și-au asumat obligația de a răspunde solidar cu împrumutatul pentru executarea obligațiilor rezultate din contractul de împrumut, inclusiv pentru împrumutul restant, dobânzi, dobânzi de întârziere, penalități, comisioane și alte plăți aferente.

Conform art.1628 alin.(2) Cod civil, *fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată*.

În acord cu art.1640 Cod civil, *cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor*.

În prezenta cauză, contractele de fidejusiune nu au fost anulate, reziliate sau declarate ineficiente, iar fidejusorii nu au demonstrat existența unor cauze legale de stingere sau de limitare a garanției asumate. Prin urmare, în raport cu caracterul accesoriu al fidejusiunii și cu clauzele contractuale prin care s-a prevăzut răspunderea solidară, instanța reține că Victor Stratulat și Angela Burdujel răspund solidar cu Larisa Gonța pentru executarea obligațiilor pecuniare datorate AEÎ Microîmprumut.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională depusă de Larisa Gonța, prin care aceasta solicită constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a clauzelor privind dobânda contractuală, comisionul de analiză și evaluare a împrumutului și dobânda de întârziere, instanța reține că simpla invocare a caracterului standard al contractului nu este suficientă pentru a atrage nulitatea clauzelor contestate. Regimul juridic al clauzelor abuzive presupune verificarea cumulativă a lipsei negocierii individuale, a încălcării cerințelor bunei-credințe și a existenței unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului.

Instanța observă că Larisa Gonța a semnat cererea de împrumut, contractul de împrumut și actele aferente, iar din materialele cauzei rezultă că aceasta era membru al asociației și a solicitat acordarea împrumutului în cunoștință de cauză, fiind indicate în mod expres suma solicitată,

termenul, dobânda, destinația împrumutului, ziua scadenței și datele referitoare la garanțiile personale. Clauzele contestate sunt inserate în contract într-o manieră vizibilă și determinabilă, cuantumul dobânzii fiind indicat procentual anual, comisionul fiind indicat atât procentual, cât și valoric, iar dobânda de întârziere fiind descrisă prin raportare la ipoteza neexecutării la termen.

Susținerea reclamantei reconvenționale potrivit căreia nu a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de clauzele contractuale nu este susținută prin probe concludente. Nici starea de pretinsă constrângere financiară, nici lipsa negocierii efective a fiecărei clauze nu au fost probate în măsura necesară pentru a demonstra că profesionistul a acționat contrar bunei-credințe sau că a impus consumatorului obligații pe care acesta nu le putea prevedea în mod rezonabil la momentul semnării contractului.

Cu privire la dobânda contractuală de 24% anual, instanța reține că aceasta a fost acceptată de părți ca element esențial al costului împrumutului și nu rezultă din materialele cauzei că ar depăși limitele legale aplicabile ori că ar fi fost ascunsă, ambiguă sau formulată într-un mod care să inducă în eroare împrumutatul. Reclamanta reconvențională a invocat un calcul orientativ bazat pe rata CHIBOR și pe recomandări jurisprudențiale, însă nu a demonstrat că dobânda convenită este lovită de nulitate și nici că simpla depășire a unui reper de rezonabilitate, în lipsa unei interdicții legale exprese incidente, ar echivala automat cu o clauză abuzivă.

Referitor la comisionul de analiză și evaluare a împrumutului, instanța reține că acesta a fost prevăzut expres în contract, în cuantum determinat, fiind legat de procedura de examinare a cererii de împrumut și de evaluare a condițiilor de acordare a finanțării. Din înscrisurile cauzei rezultă că anterior încheierii contractului creditorul a examinat cererea împrumutatului, datele personale, veniturile declarate, garanțiile personale propuse și condițiile de acordare a împrumutului, astfel încât nu se poate reține că respectivul comision ar fi lipsit în mod vădit de orice justificare contractuală sau economică.

În privința dobânzii de întârziere, instanța constată că aceasta nu a fost pretinsă într-un cuantum excesiv în raport cu suma totală datorată, iar suma efectiv solicitată, de 1798,11 lei, reflectă consecința întârzierii în executarea obligațiilor asumate. Reclamanta reconvențională nu a demonstrat că modul concret de calcul ar fi condus la o sarcină disproporționată sau că creditorul ar fi aplicat clauza în mod contrar legii, iar controlul caracterului abuziv nu poate fi realizat doar pe baza unei aprecieri abstracte, desprinse de întinderea creanței efectiv solicitate.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate de Larisa Gonța. Clauzele contestate au fost formulate în termeni suficient de clari, au fost incluse în contractul semnat de părți, au fost determinate sau determinabile sub aspectul întinderii obligațiilor, iar reclamanta reconvențională nu a probat existența unui dezechilibru semnificativ contrar bunei-credințe, de natură să justifice sancțiunea nulității absolute.

Instanța reține, de asemenea, că acțiunea reconvențională prin care Larisa Gonța a invocat pretinsul caracter abuziv al unor clauze contractuale a fost depusă abia după intentarea acțiunii principale de către AEÎ Microîmprumut și după recepționarea de către aceasta a cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei. Această conduită procesuală are relevanță în aprecierea ansamblului circumstanțelor cauzei, deoarece, de la data încheierii contractului de împrumut și până la momentul declanșării litigiului de către creditor, reclamanta reconvențională nu a formulat obiecții față de clauzele contractuale, nu a solicitat modificarea acestora, nu a notificat creditorul despre pretinsul dezechilibru contractual și nu a întreprins vreo acțiune juridică prin care să conteste dobânda contractuală, comisionul sau dobânda de întârziere.

Prin urmare, instanța apreciază că invocarea nulității clauzelor contractuale numai după depunerea acțiunii de încasare a datoriei nu confirmă, prin ea însăși, existența caracterului abuziv al acestora, ci urmează a fi examinată în coroborare cu celelalte probe administrate. Or, lipsa oricăror obiecții anterioare din partea împrumutatului, coroborată cu semnarea contractului, beneficierea efectivă de mijloacele bănești acordate și executarea parțială a obligațiilor contractuale pe parcursul unei perioade îndelungate, susține concluzia că reclamanta reconvențională a cunoscut conținutul obligațiilor asumate și nu a demonstrat că, la momentul încheierii contractului, ar fi fost lipsită de posibilitatea reală de a lua cunoștință de clauzele contestate.

Prin urmare, acțiunea reconvențională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la cheltuielile de judecată, se reține următoarele.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

În conformitate cu art.94 Cod de procedură civilă, *(1) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui*.

Întrucât cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ Microîmprumut se admite, iar acțiunea reconvențională se respinge, instanța reține că pârâții urmează să suporte în mod solidar cheltuielile survenite în urma examinării cauzei. Din materialele dosarului rezultă achitarea taxei de stat, suportarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 7000 lei, precum și suportarea cheltuielilor pentru executarea măsurilor de asigurare în mărime de 2100 lei, acestea fiind confirmate prin înscrisurile anexate.

În privința cheltuielilor pentru asistența juridică, instanța constată că AEÎ Microîmprumut a fost asistată de avocat, fiind prezentat borderoul de calcul al onorariului și dovada achitării serviciilor. Raportând suma solicitată la obiectul cauzei, la valoarea pretențiilor, la volumul actelor întocmite, la necesitatea examinării inclusiv a unei acțiuni reconvenționale privind clauze abuzive și la caracterul real al cheltuielii, instanța apreciază că suma de 7000 lei este rezonabilă și urmează a fi compensată integral.

De asemenea, cheltuielile în mărime de 2100 lei aferente procedurii de executare a încheierii privind asigurarea acțiunii au legătură directă cu prezentul litigiu, fiind determinate de necesitatea punerii în executare a măsurilor dispuse de instanță. Acestea sunt confirmate prin nota de plată și dovada transferului, iar în condițiile admiterii acțiunii principale urmează a fi puse în sarcina pârâților în mod solidar.

Instanța mai reține că, în legătură cu soluționarea cauzei, statul a suportat cheltuieli în mărime de 189,70 lei formată în urma cheltuielilor pentru corespondența expediată în adresa părților, care, în raport cu soluția de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale, urmează a fi încasate în mod solidar de la Larisa Gonța, Victor Stratulat și Angela Burdujel în beneficiul statului.

În aceste condiții, examinând toate probele administrate în cauză în ansamblul și interconexiunea lor, instanța concluzionează că pretențiile formulate de AEÎ Microîmprumut

sunt întemeiate și probate, iar obiecțiile și cererea reconvențională formulate de Larisa Gonța nu sunt de natură să înlăture obligația de plată rezultată din contractul de împrumut și contractele de fidejusiune.

Din considerentele reflectate supra, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ Microîmprumut.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de Larisa Gonța, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează în mod solidar de la Larisa Gonța (*IDNP* *****), Victor Stratulat (*IDNP* *****) și Angela Burdujel (*IDNP* *****) în beneficiul AEÎ Microîmprumut (*IDNO 1007600070746*) suma de 249 125,26 lei (*două sute patruzeci și nouă mii o sută douăzeci și cinci lei, douăzeci și șase bani*) cu titlu de datorie; suma de 28 287,76 lei (*douăzeci și opt mii două sute optzeci și șapte lei, șaptezeci și șase bani*) cu titlu de dobândă contractuală; suma de 1 798,11 lei (*o mie șapte sute nouăzeci și opt lei, unsprezece bani*) cu titlu de dobândă de întârziere; suma de 8 926,30 lei (*opt mii nouă sute douăzeci și șase lei, treizeci bani*) cu titlu de taxă de stat; suma de 7 000 lei (*șapte mii lei*) cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 2 100 lei (*două mii o sută lei*) cu titlu de cheltuieli pentru executare.

Se încasează în mod solidar de la Larisa Gonța (*IDNP* *****), Victor Stratulat (*IDNP* *****) și Angela Burdujel (*IDNP* *****) în beneficiul statului suma de 189,70 lei (*o sută optzeci și nouă lei, șaptezeci bani*) cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga
Copia corespunde originalului,
Judecător *Andrei Ojoga*